

APSKRITOJO STALO DISKUSIJOJE APTARTAS PAMEISTRYSTĖS VYKDYMAS PROFESINIO MOKYMO ĮSTAIGOSE

2013-11-26
Vilnius

2013 m. lapkričio 26 d. VšĮ Vilniaus Jeruzalės darbo rinkos mokymo centre (VJDRMC), su partneriais vykdančiame projektą „Profesinis mokymas pameistrystės forma darbo rinkos mokymo centruose“ (Nr. VP1-2.2-ŠMM-04-V-03-027), įvyko apskritojo stalo diskusija „Mokymas pameistrystės forma“. Joje dalyvavo įvairių sričių profesinio mokymo įstaigų bei LR Švietimo ir mokslo ministerijos atstovai.

VJDRMC direktorius Mindaugas Černius renginį pradėjo pristatydamas projekto pobūdį, veiklas ir tikslus. Jis pabrėžė pameistrystės mokymo formos sampratos problematiką, atkreipė dėmesį į tai, jog Lietuvoje nėra vieningo pameistrystės, meistro ir pameistrio sąvokų apibrėžimo. VJDRMC vykdomas projektas vadovaujasi LR Profesinio mokymo įstatyme įtvirtintu apibrėžimu: „Pameistrystės profesinio mokymo organizavimo forma – kai mokymas vykdomas darbo vietoje: įmonėje, įstaigoje, organizacijoje, ūkininko ūkyje, pas laisvąjį mokytoją. Teorinis mokymas gali būti vykdomas profesinio mokymo įstaigoje ar kitoje mokykloje“. Diskusijos dalyviai priėjo išvados, kad trūksta ne tik apibrėžimų, bet ir konkretnesnio pameistrystės mokymo formos paaiškinimo, kuris nusakytų, kas ir kaip organizuoja pameistrystės mokymą.

Diskusijos metu buvo iškeltas mokymo pameistrystės forma efektyvumo klausimas. Vilniaus statybininkų rengimo centro, Vilniaus siuvėjų ir automechanikų mokyklos, Alantos technologijos ir verslo mokyklos bei VJDRMC atstovai vieningai išreiškė nuomonę, kad, siekiant užtikrinti pameistrystės mokymo formos efektyvumą, būtina taikyti reikalavimą pameistrystės teikėjui turėti licenciją kiekvienai mokymo programai, o siekiant užtikrinti mokymo kokybės priežiūrą pameistrystės forma, būtina sąsaja su kompetencijų vertinimu.

Diskusijos dalyviai pritarė, kad mokymui pameistrystės forma būtina darbo sutartis. Tačiau buvo išreikšta nuomonė, jog labai jaunų, darbo patirties neturinčių asmenų, ir didelę darbo patirtį turinčių asmenų, mokymas skirsis. Tuo atveju, kai mokinio amžius yra 16-18 metų (žmogus neturi darbinės patirties), jo žinios ir įgūdžiai yra visiškai minimalūs, tad įžvelgiama rizika, kad pasirinkus mokymą pameistrystės forma, jam tektų tik nekvalifikuoti darbai.

Tokio žmogaus mokymas labai užsitęstų, tikėtina, kad jo motyvacija mokymuisi būtų menka, o mokymo kaina aukšta. Diskusijos dalyvių siūlymu, darbinės patirties neturintiems jauniems asmenims tikslingiau taikyti mokyklinę mokymo formą. Tačiau būtina numatyti galimybę jiems pereiti iš mokyklinės mokymo formos į pameistrystę. Buvo svarstoma galimybė, kad, taikant pameistrystės mokymo formą, darbo sutartis galėtų atsirasti po tam tikro laiko mokykloje įgijus žinių bei įgūdžių.

Diskusijai artėjant į pabaigą, buvo apibendrinti pagrindiniai teiginiai: pameistrystės mokymo forma – tai dirbančiųjų mokymas darbo vietoje; mokymui sudaromas individualus mokymo planas; mokymas vykdomas pakopomis dirbant vis sudėtingesnę darbą, kai tuo pat metu mokymo įstaigoje įgyjami gebėjimai, reikalingi sudėtingesnėje darbo pakopoje. Atsižvelgiant į profesinių įstaigų patirtį darbe su verslo įmonėmis, buvo numatyta, jog ne visas pameistrių darbo įmonėje laikas bus skiriamas mokymui – pameistrai taip pat turės atlikti funkcijas pagal užimamas pareigas. Toks pameistrystės organizavimas sudaro galimybę pameistriui sukurti savo darbu pridėtinę vertę, pagaminti konkrečius produktus ir pasiekti kitus darbo rezultatus.

Projektas „Profesinis mokymas pameistrystės forma darbo rinkos mokymo centruose“, Nr. VP1-2.2-ŠMM-04-V-03-027“, finansuojamas Europos Socialinio fondo ir Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšomis.

